

Tim Wyatt: Az intellektus foglyai

The Theosophist Vol. 145.12, 2024. szeptember

Bár mélyen ellentmondásosnak hangzik, az emberiség egyre előrehaladottabb módon lesz elhülyítve a saját okossága által és furcsán meggyengítve a saját intellektuális bátorsága miatt. Néhányan pedig egyenesen állítják, hogy ezzel a mentális találékonysággal a saját jövőjét fenyegeti, mert megszerezte azt a képességet, hogy feltaláljon és alkalmazzon a pusztítást, kimerülést és irányítást okozó, soha nem látott módon lealacsonyító és romboló technológiákat. Az elme az ember legrosszabb ellensége lett?

Bizonyos értelemben az elme gyors fejlődése az elmúlt évszázadok kimagasló eredménye és talán a győzelem fő hozzávalója volt az anyagi „fejlődésben”, melyet megtapasztalhattunk és élvezhettünk. Azonban az elme egy tartós és áthatolhatatlan rejtély marad. A tudomány nem tudja kielégítően meghatározni, csak úgy hivatkozik rá, mint egy, az agykéregben létrejövő neurokémiai epifenomén, mely pusztán egy anyagi jelenség, semmi több. A legtöbb laborban dolgozó nem tudja elképzelni az elmét az agy nélkül. Akik az ezotéria felé hajlanak, sokkal inkább el tudják, mert elismerik igazi képességeit és hogy a nem-fizikai birodalmakban is tud működni.

Az emberek egy jelentős része hajlamos a rosszul használni ezt a hatalmas intellektust. Egyrészt nem értik óriási rejtett potenciálját, másrészt fogalmuk sincsen, hogyan irányítsák. Néhányukat egyenesen uralja.

A káma-manasz teozófiai fogalma – az elme azon része, melyet a vágy irányít – alkalmas leírás, mert néhány kiválasztott és felemelkedett egyénen kívül az emberek többségének gondolatait főként mélyebb, sokszor alacsony rendű, gyakran hullói, érzelmi vágyak tarkítják. Kontrollálatlan majom-elmék csacsognak szüntelenül saját magukkal.

Irigység, düh, hódítás, brutalitás, profitszerzés mindenáron, fölény, féltékenység, uralkodás és kevésbé gonosz érzelmek hatják át az emberi pszichológia széles tereit és alapvetően a viselkedési mintákat is.

Üdvözet az alsó, konkrét, vágy-vezérelte elme világában. Ez az a birodalom, ahol a legtöbb ember gondolatai korlátozottak, mert a saját külön visszhangkamrájukban fecsegnek össze-vissza. Gyakran alapvető érzelmek által vezérelve, az alsó elme bebörtönözve találja magát.

Itt tehát az érzelmi kódot kell feltörni, mert folyamatosan ez uralja az alsó elme működését. Ki figyelte már meg, hogy milyen megtapasztalni azt az érzelmes szeretetet, amely olyan, mintha egy vad kutyaéhoz lenne láncolva? A lángoló és negatív érzelmek tudnak leginkább az esküdt ellenségévé válni a boldogságnak, elégedettségnek, egyensúlynak, kiegyensúlyozottnak, a jellemes nemességének és a megfelelő viselkedésnek. (Ezt a tényt saját tapasztalatból ismerem.)

Éppen ezért egy mindent felülíró parancsnak tűnik az, hogy az emberi lényeknek legalább el kellene kezdeni egy sokkal nagyobb érzelmi kontroll és intelligencia fejlesztését. Az érzelmi intelligencia épphogy csak elkezdett feltűnni az emberiség tantervében. Néhány megvilágosodott iskola elkezdte már tanítani. Egyik nap olyan hidegen analitikusak és

érzelemmentesek leszünk, mint Mr. Spock a klasszikus sci-fi TV sorozat, a Star Trek szereplője, bár ez még nem valószínű, hogy így lesz még jódarabig. Addig is a Káma-manasz ellenőrizetlenül őrjöng.

Mindamellett, hogy az emberi lényeknek van egy emelkedettebb része is az alsó mellett, a világi elme megállás nélkül hajszoja az ismétlődő, mégis hiábavaló küldetését, hogy kielégítse kielégíthetetlen vágyait. Ez a felsőbb elme egy másik univerzumot ajánl, amiben működhetünk. Ez nem olyan zsúfolt és szennyezett a mindennapok jelentéktelenségeivel, reaktív válaszaival vagy halálos banalitásaival. Ennek van egy sokkal kifinomultabb funkciója. Ez a lélek része.

Ennek a felsőbb elmének – mely része a bölcsesség intuíció (buddhi) és a lélek (atma) hármasságának és amely így alkotja az örök és reinkarnálódó lelket – felsőbbrendű képességei vannak. Fogalmakat tud alkotni és teremteni tud. Megbecsüli az igazságot és a szépséget. Ez az inspiráció és a képzelet otthona. Érti a szellem világát és a magasabb, rejtett valóságokat.

Egy jármű hasonlattal élve, ha az alsó elme egy ökör vontatta szekér, mely próbálja felküzdeni magát egy meredek, sáros hegyi ösvényen, akkor a felsőbb elme a legfejlettebb úrjármű, ami fenségesen szárnyal a sztratoszféra felsőbb rétegeiben.

Mindenkinek van egy felsőbb elméje, legalábbis potenciálisan. Azonban a legtöbb emberben ez teljes mértékben alvó állapotban van és nagyon ritkán férnek hozzá, ha egyáltalán hozzáférnek, nemhogy még használják is. Arra, hogy az emberiség mekkora része használja a aktívan és rendszeresen a felsőbb elméjét, csak egy vad spekulációt adhatunk. Úgy hiszem, igaz lehet, hogy a jelenleg a bolygón élő 8 milliárd ember mindössze kis hányada. Azonban hiszem, hogy használata egyre nő.

Távol álljon tőlem, hogy lekicsinyítem az alsóbb, konkrét elme szerepét. Századokon keresztülívelő, gyors fejlődésének köszönhetően, ez a sarokköve a technológiai, tudományos, és gazdasági területeken való előre lépésnek, gyakorlatilag minden egyéb szempontból.

A logikus alsó elme inspirálta a tudományt és segítette a számok segítségével átrágni magát a titokzatos matematikai rejtélyeken, csakúgy, mint felfedezni az univerzum távlatait és a legapróbb, legintimebb interakciókat a kvantumvilágban.

Segítségével megjegyezhetünk tényeket és képességeket sajátíthatunk el. Nélküle nem tartanánk ott, ahol most vagyunk, legyen ez jó vagy rossz.

Habár mindennapi életünkben megvan a haszna analitikus és gyakorlati szempontból is, az alsó elmének még mindig vannak súlyos korlátai, melyeken túl nem tud fejlődni.

Nagymértékben a meglehetősen beszűkült öt érzékünkre támaszkodik. Ezeket használva határozza meg a valóságról alkotott eléggé korlátozott képünket – mely főként anyagi természetű marad. Az alsó elmének nehézséget okoz, hogy átalakítsa ezeket a nyers érzékeket, de megvan benne a lehetőség, hogy összekösse a magasabb részével és létrehozson egy teljes mértékben integrált elmét.

Míg az alsó elme nélkül nem tudunk működni, a felsőbb elme begyűjtása nélkül a fejlődésre lennénk képtelenek. Ez az egyik fő fejlődési irány, mely lassan, de fokozatosan bontakozik ki most az emberiségben.

A modern teozófiai mozgalom már másfél évszázada hirdeti ezt az elméletet – annak tudatában, hogy semmilyen tömeges elme-felébresztő program, legyen az tudományos vagy vallásos, nem fogja ezt soha elérni. Mint mindig, ez személyes erőfeszítés és alkalmazás kérdése, és csak viszonylag kevesen törekcszenek erre. Csak egy viszonylag alacsony számú kör érzi úgy, hogy

ez egy kívánatos és életképes törekvés. Ez mindig is így volt. Az elme felfedezése és kiterjesztése mindig is szigorúan csak egy kisebbség célja volt.

A felsőbb elme alkalmazása az emberiség elkövetkezendő fejlődési csoportjainak lesz a feladata, ahogy az új alfajok és gyökérfajok megjelennek majd. Bizonyíték van arra, hogy ez a fejlettebb tudatossági forma már elkezdte éreztetni a hatását, azok közt, akik most öltenek újra testet.

Mégis, felfedezni, felderíteni és használni a felsőbb énünket még mindig nem fogja megmutatni az emberi teljesítmény lehetőségét teljes virágában. Még mindig nem értük el a hegy csúcsát. Van még valami még potensebb, amit felnyithatunk és kiengedhetünk a spirituális arzenálunkból. A felsőbb elménken túl, mégis hozzá kapcsolódva, létezik még egy magasabb tudathordozónk, a buddhi, vagy bölcsesség-intuíció, melyet korábban említettem. Ugyanúgy, mint a felsőbb elménk, az emberiség nagy tömegében ez is nagyrészt alvó állapotban és kihasználatlanul van.

A bölcsesség-intuíció kikerüli és meghaladja az intellektust, lehetővé téve a magasabb rendű tudás közvetlen beáramlását, melyet nem szűr meg sem az alsó, sem a felső elme. Ez néhány egyén esetében teljesen funkcionális, míg van, akinél ez a képesség előérzetek, belső meglátások felvillanásaként vagy erős megérezések formájában jelenik meg, melyeket gyakran, de szerencsére nem mindig, elnyomnak. Alapvető formájában, mint nyers lelkiismeret és alap erkölcsösség nyilvánul meg – egy érzék, mely sugallja, hogy eredendően mi a helyes és helytelen, igaz és hamis. Ez az együttérzés birodalma is.

Ez az, ahonnan a művészek, feltalálók, zeneszerzők, írók, filozófusok, társadalmi reformerek és más látnokok „ötletei” erednek. Ez a tudathordozó egy csatornát biztosít a határtalan tudás tárházához.

Végül ez a buddhikus princípium teljesen rögzítetté és operatívvá válik az emberi felépítésben. A legvégén egy általános jelenség lesz és teljes mértékben működőképessé válik.

Ez a tulajdonság teljes mértékben a jelenlegi Ötödik Gyökérfaj két utolsó alfajának idejében fog megjelenni. Mire a Hatodik Gyökérfajt elérjük, valamikor a távoli jövőben, a bölcsesség intuíció egy állandósult hatodik érzékké válik és megnöveli, illetve kiterjeszti a meglévő ötöt, az érintést, az ízlelést, a hallást, a szaglást és a látást.

Ezen a ponton, vagy talán még jóval előtte, az emberek fel fogják ismerni, hogy az alsó és felső intellektus egy szükségszerű, funkcionális, azonban korlátozott érzékelést és ennek következtében csak egy korlátozott mértékű tudatosságot biztosít. Azonban a bölcsesség-intuíció sokkal jobban kitágítja a horizontot és a tudatosság új távlatait nyitja meg, melyek az agyon és az elmén is túl vannak.

A megjelenése kétségtelenül fontos szerepet fog játszani az emberiség pszi képességeinek fejlődésében, főként olyan területeken, mint a telepátia, avagy a közvetlen elméből-elmébe való kommunikáció. Abban is segíteni fog, hogy felfejlesszük a töredékes, lineáris látásmódunkat az idővel kapcsolatosan egy örökös jelen különleges érzékelésére. Remélhetőleg támogatni fogja az ember parapszichológiai képességeinek megértését és használatát.

Annak ellenére, hogy bizonyítékok állnak rendelkezésünkre e szellemi képességek létezésére, mint például a telekinézis, prekogníció, tisztánlátás (clairvoyance), az arrogáns és rövidlátó

tudomány legtöbb támogatója még mindig tagadja és kineveti, mert ezek sértik merev világnézetüket.

A bölcsesség-intuíció végső beérése alapvetően fogja megváltoztatni azt, hogy kik vagyunk, hogyan és miért működünk. Azonban ez egy fennkölt és hosszútávú kihívás. Addig is az alsó, körhinta-ként forgó elménk kontrollálása az elsődleges prioritás és ez az egyik legnagyobb kihívást jelentő dolog most az emberiség számára.

Ha fogadást kötnék, bár nem szoktam ilyet tenni, akkor nem tennék pénzt arra, hogy ebből bármelyik is rövid időn belül meg fog oldódni.

Fordította: Szabó Lilla